

MINIJATURE

Priredila Vesna Denčić

Najlepše priče sa konkursa Ozona
1987-1997

Urednik "Ozona" Darko Kocjan
Žiri "Ozona" David Albahari, Petar Lazić, Mihajlo Pantić i
Vasa Pavković

BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK
MMVIII

Dragi Antonijević

GUŠT

Subota uveče... Hodam našom ulicom..
Ne smem sa dignem pogled... možda je
u tvojoj sobi mrak!

Duško Bajin

FOTOGRAFIJA

Na fotografiji je Ana. Stoji na drugoj
obali sa rukama u džepovima. Prsti desne
noge su joj čežnjivo podignuti, lebde u pros-
toru slike. Smeje se bezvremenim smehom,
samo meni, ne zna da će me roditi. Kraj nje-
nih nogu teče reka.

Željka Bašanović

TIŠINA

Desni zid moje sobe razdvaja dva stana. Sa moje strane zida visi paučina, sa druge sat. Noću čujem njegove jasne otkucaje.

Svakoga dana sa druge strane zida sedi čovek. Bradati muškarac koji hramlje. On čuti. Ponekad samo pomeri klatno na satu da brže prolazi vreme. Sat onda jače kuca. Ptica koja živi u satu ponekad izađe iz svoje kuće.

Muškarac tada ustaje da nahrani pticu. Nakon toga noći su tihe.

Violeta Belojević

SLIKA NA ZIDU

Moja baka ima sliku jednog sveca okačenu na zidu njene sobe. Kad god spavam kod nje osećam da njegov pogled počiva na meni.

Bojan Bosljičić

RAZBIJAM ŠTEDNU KASICU

Na usamljenim ostrvima, noću, samo
puhovi lete, i šišarke, u zimzelenim visina-
ma, drhture pod mrakom.

Pod hitno kupiti brod.

Dejan Čančarević

AUTOMOBILI

Ponekad mi se čini da automobili ima-
ju lica. Grimase pričvršćene na šasiju čute.
Pod maskama kao usne grče se branici. Sa
metalnog, hladnog mesa ljušte se ljuške ša-
rene.

Uveče kad sumrak pritisne grad, pale
se hiljade očiju, i žmirkajući, hladne poglede
usmeravaju ka tmuni.

Jelena Čonkić

THE SHOW MUST GO ON

Kad spavam. Mama ulazi u sobu koristeći jedinu priliku da me poljubi. Namerno na lice stavljam ruku koja mi je malopre bila između nogu...

Nije me poljubila, ali se uveče duže molila pre spavanja.

Vesna Denčić

AD ACTA

Zablude u koje sam upletena ne pripadaju isključivo meni. Podstanar je, slučajno, pogrešno razumeo poruku i izvršio samoubistvo. Od tada strpljivo sedim u sobi i čekam reinkarnaciju. Neke stvari moram da mu objasnim.

Saša Dimitrijević

* * *

Nisam zadovoljan svojim izgledom na fotografijama iz mlađih dana. To je dobro, znači da se menjam na bolje.

Zoran Doderović

KAKO UMIRU STANOVI

Kada dođu vodoinstalateri i isključe vodu, pa počnu da štemuju zidove i vade cevi napolje, da skidaju slavine, wc-šolje, lavo-boe, kade, a posle njih dođu telefonisti da isključe telefone, a pored toga i glasno pevaju, pa onda električari, razbijaju zidove i čupaju strujne kablove, pa monter centralnog grejanja skidaju radijatore, dok seku cevi testerama, varnice na sve strane vrcaju, i pevaju na sav glas pesme od kojih ti se diže kosa na glavi.

Dušan Gojkov

* * *

Poginuo je glupo, u jednom nepotreb-
nom dvoboju. Ubio ga je neki natporučnik
Koen iz Čeških Buđojevaca, sin rabina, koji
je prešao u katoličanstvo i prijavio se u voj-
sku da ga roditelji ne bi oženili.

Ivana Hrga

DOK VODIMO LJUBAV

Hladno mi je. Ležiš mi na nozi. Cigare-
ta mi dogoreva do prstiju.
To se zove strast.

Višnja Janjošević

PALAČINKE

Sanjala sam kako pečem palačinke i okrećem ih u vazduhu. Jedna odleti previsoko i ja uzmem nož da je odlepim sa plafona. Pogledam gore, kad ono plafona nema, a na nebu blista veliki, žuti mesec.

Predrag Jelenić - Zuba

KARAKTER

Rekla mi je: "Pa budi bar jednom karakter! Dosadilo mi je čekanje."

"Hoću", rekoh, "te uloge su kao pisane za mene."

Milorad Jevtić

* * *

A možda me je i udario grom kad sam je video kako stoji na pljusku, pokisla do kože, sa sandalama u ruci.

Veliša Joksimović

SUSRET

Zar ti nisi umro, upitao me je prijatelj.
Nisam, kao što vidiš...
Neverovatno!

Slavica Jovanović

OPORUKA

Prošle godine, gospodin Pol je ostavio oporuku da ga najbliži, kada dođe vreme da krene na poslednje putovanje, opreme sa: dva para svečanih odela, jedno belo i jedno crno; sa najmanje deset košulja pošto se one brzo prljaju; nekoliko leptir mašni, po ugledu na one koje je nosio u najboljim danima. Cipele da budu u skladu sa odelima, da mu uredno zapakuju prezervative, nekoliko pisama i pribor za pisanje - kako bi kasnije mogao da im javi šta mu još nedostaje.

Lepomir Katić

RAPSODIJA KORAKA

Sišla je stepeništem kao klavirom.

Zoran Kovačević

ZMIJA

Automobil je pregazio zmiju. Ostala je živa. Njen rep je bio zalepljen za asfalt, ali glava joj se izvijala i izazivala automobile koji su je vešto izbegavali. Onda je naišao autobus.

Vrsan Leštarić

STVAR KONCENTRACIJE

Ako prisloniš uvo na korice neke knjige, koncentrišeš se i pažljivo saslušаш - čućeš male-velike ljude kako se zabavljaju i prepričavaju svoje doživljaje.

Tako sam jednom na "zabavi godine" knjige kratkih priča, između ženske cike i džez trube s denferom, saznao da nikada ne mogu biti potpuno sam.

Darko Lukić

KOČIJAŠ

Put je bio prav. U kočiji je sedela dama. I kočijaš je mogao da pridrema.

Zoran Ljubičić

KRITERIJUM

Priča je previše sentimentalna, reče mi izdavač i obrisa suze.

Vesna Manojlović

HE DRIVES ME CRAZY

Moj princ me vozi biciklom. Sednem na šipku, on mi kaže kako da namestim guzu. Kad god naleti na rupu, oboje poskočimo, ja vrištim i smejem se, a on: "Tiše, čuće nas komšije...!"

Miljana Marinko

* * *

U srcu svoje sobe vidim Đuru kako preparira platna. Prilazim mu, ljubim ga u vrat i pričam o vetru i u vetar. On ne čuje: šuška papirima i gleda me sa vrata kako grlim praznu stolicu.

Biljana Marjanović

NIŠTA, SAMO DA VAM KAŽEM...

Spavala sam noćas na jednoj šini željezničke pruge. Ravnotežu sam održavala savršeno. Sutra ću već preći na vazdušni kabl. A pre toga da vam kažem da onaj zlatni sat ostavljam sestri Koviljki.

Zoran Marković

PRIČA

Te godine proleće nije došlo.

Mila Mihajlović

ŠETNJA

U robnoj kući sam. Kupujem dugmad za kaput koji bi da šeta. Gledam pokretne stepenice. Neprestano šetaju ljude gore-dole. Na ulici sam. Dugmad su se već prošetala. Gledam autobuse. Neprestano šetaju levo-desno. Kraj reke sam. Još uvek bez kaputa. Gledam čamce. Sve kao da je stalo. Nema ljudi.

Ljiljana Milanov

REDAK GOST

Vječeslav Lutoslavski, vlasnik neotuđivog progresivnog slepila, više puta je bio naš gost. Pamtimo ga po društvu Marije Kodame, žene kojoj je posvetio svoje lavirinte a u koje ona nikad nije kročila, po peščanoj knjizi za koju nije uspeo da pronađe slučajnog kupca, i bambusovom štapu sa drškom u obliku lule iz koje je prema potrebi ispađao žar.

Dejan Milenković

* * *

"To je ljubav" - reče blago, gledajući čoveka zakovanog za krst.

Julijana Milutinović

DEZOKSIRIBONUKLEINSKA PERSPEKTIVA

Ovde je mom pradedi odleteo novčić, reći će moja praunučica, negde, daleko napred, ne znajući da sam joj ja to namerno ostavio. Biće tad starija od mene sada. Šest mi je, prezirem žvake, a ako se zalomi na dedu - ništa od pisanja, jer, moj sin će strašno ličiti na mene.

Svetlana Mladenović

UOBIČAJENA PRIČA

Ne, ja više ne pišem kratke priče!

Ja sada kuvam, perem, čistim, čitam bajke pred spavanje, a potom sanjam da sve to radim zbog onog koga volim, a ne zbog ovog koji hrče u drugoj sobi.

Merima Mulić

TEK PROHODALI...

Tek prohodali dečaćić bio je vezan kaiševima koji su mu opasivali grudi i ramena, a krajeve je držala majka. Dok ga je unosila u autobus, visio je kao marioneta.

Dušan Ostojić

ŽELJA, STRAH I ONO DRUGO

Uzela je čašu i bacila pod sto. Bila je tišina i svi su čuli moj pogled kako se spušta u njeno krilo.

Tatjana Perić

BALON

Sav besan, u punoj snazi i trku bik juri prema toreadoru.

Više ništa nisam mogla da vidim jer mi je pukao balon od žvake i zalepio se na cvike.

Negosava Pešić

BAJKA

Noć. Jedna lampa gori. Alisa u zemlji čuda sedi za stolom. Piše.

Nadežda Purić

IZ DESNE HEMISFERE

Nisam sačekala da dođe proleće (iako je bilo sasvim blizu), opipala sam puls (krv je prepuna marta, krv je prepuna marta), a zatim jednostavno (kako ni slutila nisam) lagano (nogu pred nogu) sišla s uma i (o, muke moje) pala na nečiju pamet (udarivši se pri tome nezgodno) koja me u trenu ogradila sa svih strana (jer i sama je takva - mračna i sputana) i iz koje mi spasa nema.

Dragana Radan

USNE

Govoriš.

Dodirujem te kolenom i posmatram kako otvaraš usta.

Da li znaš da, dok pričaš, praviš čudne pokrete jezikom.

Smešno.

Usredsređujem pažnju na usne.

O čemu li, bože, pričaš?!

Jasna Radovanlija

SAMOĆA

Slepi starac sedi u stolici za ljuľanje i sluša ponoćne vesti. Nakon prognoze vremena, otvara prozor i udiše mrak.

Goran Rajić

OPREZNOST

Sedimo i gledamo TV. Ne govori mi se, ali ona nije osoba sa kojom mogu da ćutim, a da mi ne bude neprijatno. Zato, s vremena na vreme, kad tišina preti da postane napeta, izgovorim neke sasvim obićne, neobavezujuće reći. Pazeći, pri tome, da ne kaŹem nešto o sebi.

Tatjana Rakić

NEDELJNO POPODNE

Baštovan bulji u suncokret. Dete hvata mušicu.

Grofice kašljucaju, ljupko.

Zoran Spasojević

ŠEŠIR

Pavle izlazi na ulicu, prepun je sreće zbog povišice. Kaže: ih!

Onda skida šešir i baca ga uvis.

Šešir ostaje gore.

Saša Stamenković

**DVA ISTA UGLA DVE RAZLIČITE SOBE
(ZG-BG)**

Noć, tvoje bela put razbija tamu. Sedi-
mo nagi, ti u jednom, ja u drugom uglu so-
be. Između nas, onako po dijagonali, besni
rat.

Tanja Stevović

SUSRET

"Gospodine Tošiću... gospodine Tošiću,
jeste li to vi?! - uzvikne gospodin Simić

"To sam bio ja, a sada sam gospođa
Tošić" - reče gospodin Tošić.

"A... tako." - reče gospodin Simić i než-
no uhvati gospodina Tošića za dupe.

Rade Stojković

BAJKA O BAJCI

Bila jednom jedna kraljevina i u njoj jedan grad. U gradu je živeo čovek. Imao je psa i mačku. Pas je imao buve. Mačka je imala miša. Miš je imao rupu. U rupi su živeli baba i deda.

Sava Teodorović

PROCES

Udobno smešten u fotelji, čitao sam knjigu Franca Kafke. Dok sam je čitao, u jednu stvar nisam bio siguran; ili je Kafka izvrstan komediograf ili sam ja pred samoubistvom.

Petronije Šuljagić

JAPI

"Savremena žena nema vremena da bude trudna" - reče frau Miler nakon što je položila jaja.

Bratislav Veljić

VARKA

Jedan je čovek bio pas. I jednog dana je svoju kučku zatekao u naručju drugog čoveka. Izgledala je kao prava žena.

Vojkan Vesnić

RADOZNALOST

Okrenula je poslednju stranicu knjige.
Ubica je bio baštovan.

Duško Vlajković Mitrovanov

FLEKA NA ČARŠAVU

Mudri ljubavnici pale svetlo u sobi s ulice, pa se povlače u mračnu, iz dvorišta.

Voajer, koji ih progoni iz noći u noć, zauzima svoje mesto kraj prozora i posmatra prazan krevet.

ŠTA JE SAD OVO (?), pitaju se ljubavnici, dok naizmenično vire kroz ključaonicu.

Slavko Vujanović

KOKICE

Sela je kraj mene. Prvo što sam osenio bile su njene butine. Bile su tople, meke... Poželeo sam da je ujedem za vrat. Pogledi su nam se sreli. Zbunila se. Na stanici ju je čekao dečko. Asfalt je bio prepun razbacanih kokica.

Dušan Vukojev

PROLAZNOST LEPOTE

Bila je lepa kao slika. Kada sam je uramio, malo je ostalo od te lepote.

Aleksandar Žikić

KORNJAČE

Miško je pustio Kraftwerk ("Homecomputer") i moje kornjače su reagovale. Jedna od njih rekla je "kvark", ili nešto slično.

Tada sam shvatio: kornjače razumeju nemački.

Balkansko književno društvo – Balkanski književni glasnik
www.glasnik.net

Edicija *Proza*
Minijature

Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov
Urednik Vesna Denčić

Copyright © by Darko Kocjan & Balkanski književni glasnik – BKG, 2008.

CIP – Katalogizacija u publikaciji, Narodna biblioteka Srbije, Beograd 82

BALKANSKI KNJIŽEVNI GLASNIK, [Elektronski izvor] /
Elektronski časopis. Način dostupa (URL) www.glasnik.net
Glavni i odgovorni urednik Dušan Gojkov.
Urednica PDF izdanja Vesna Denčić.
PDF dodatak časopisu.

ISSN 1452-9254 = Balkanski književni glasnik (Online)
COBISS.SR-ID 141175564

BKG 6 / 2008. Sveska 19. PDF SEPARAT
EDICIJA „ČITAJ I DAJ DALJE“